

die Behandling. Saa faa vi undersøgt, om der kan tilvejebringes Forudsætninger, under hvilke jeg paa eventuel forventet Tillægsbevilling kan række Beboerne derovre en hjælpende Haand. Andet og mere kan jeg ikke sige om denne Sag.

Det ærede Medlem fra Odder (Jacobson) var inde paa Dyrlæggesagen paa Thunø. Jeg har oplyst i Finansudvalget, at dette Spørgsmaal beror for Tiden hos Amtet efter den Anledning, der er givet Landbrugministeriet til at spørge Amtet, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at Spørgsmaalet kan paaregne min Interesse, naar det atter foreligger for Ministeriet. Jeg kan det saa meget mere, som jeg paa Grund af den Omstændighed, at det ærede Medlem appellerer til mig, gaar ud fra, at jeg saa ogsaa kan paaregne det ærede Medlems Støtte i andre Tilfælde, hvor der er Tale om Statssubvention til Dyrleger. Det ærede Medlem ved jo, at jeg ikke er saa heldig til enhver Tid at have Støtte fra det ærede Medlems Meningsfæller, naar det drejer sig om Statssubvention til Dyrleger i andre Egne; men her er altsaa en vis Gensidighed, som maaske kan komme det ærede Medlem til Gode.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) dyrkede det Samraad, som har fundet Sted angaaende Mund- og Klovesygen. Jeg gik ud fra, at dette Samraad var søgt for at faa Oplysninger, som ganske naturligt kunde have Interesse for Finansudvalget; men nu erfarer jeg, at Spørgsmaalet alene er rejst af det ærede Medlem, og at det ogsaa er efter det ærede Medlems Initiativ, at det er ført her ned i Tinget til videre Debat. Naa, det kunde jo i og for sig være meget godt, kun overraskes jeg ved, at det ærede Medlem benyttede denne Sag til et Angreb paa mig. Det ærede Medlem angreb mig og sagde, at jeg gik saadan og tumlede omkring paa egen Haand i denne Sag og kom ikke til Finansudvalget og søgte Raad og Bistand — det er en populær Gengivelse af det ærede Medlems Kritik. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kan jo ikke overse, at det efter Lovgivningen er Landbrugsministeren, der maa træffe Beslutningerne og har Ansvaret for Udførelsen af disse Beslutninger; og i ethvert Tilfælde, naar der skal gaas radikalt frem og træffes Beslutninger med Timers Varsel, er der ingen Tid til at korrespondere med det ærede Udvalg; og om Sommeren have vi jo slet ikke noget Finansudvalg. Men det ærede Medlem overser i denne Forbindelse tillige

en væsentlig Omstændighed, nemlig den, at jeg her i Tinget den 23. Oktober udførligt og overordentlig udtømmende gjorde Rede for, hvorledes Situationen var til Dato; og efter denne Redegørelse lagde jeg frem min Opfattelse af Situationen og lagde ikke Skjul paa de Hensigter, jeg havde i Henseende til Behandlingen af dette Spørgsmaal i Fremtiden. Jeg gjorde opmærksom paa, at nu vare vi komne til det Standpunkt, at man maatte forlade Nedslagnings som almindelig Regel. Jeg oplyste, at da vi stod overfor Tilfældene paa Langeland, hvor det drejede sig om store Besætninger, havde vi slaaet Besætningen ned paa Nordenbrogaard. Hidtil havde det vist sig, at der ikke var kommet nye Udbrud i de Egne, hvor der havde fundet Nedslagnings Sted, og en saadan havde derfor indtil da fundet Sted i alle Tilfælde, men netop ved Nordenbrogaard, hvor det drejede sig om 50 Kreaturer, hvis jeg ikke husker fejl — det staar jo i Rigsdagstidenden, saa de Herrer kunne se det efter —, kom der uagtet Nedslagningen kort efter to Udbrud i samme Egn, ja, i samme Sogn, saa vidt jeg husker. Og kort efter kom det nye lollandske Tilfælde, hvor det drejede sig om 358 1ste Klasses Køer i een Besætning, og det var overfor denne Situation, at jeg ganske naturligt blev betænkelig og standsede med Nedslagningen, og jeg lagde ikke Skjul paa, at saadan var Stillingen. De Herrer ville erindre det, ellers kunne De slaa op i Folketingstidenden, hvor Redegørelsen findes omkring Sp. 850. Da turde Tiden have været inde for det ærede Medlem til at staa op og sige: Den højtaerede Landbrugsminister tager ganske fejl, naar han vil forlade den Bane, han hidtil har været inde paa, nemlig at slaa ned og blive ved at slaa ned, thi det er det eneste rette. Hvorfor sagde det ærede Medlem ikke det den Gang? Der gik Maaneder siden, og vi have haft Konferencer i Finansudvalget saavel forud for anden og tredie Behandling af Finansloven, saa der har været rigelig og gunstig Lejlighed for det ærede Medlem til figurlig talt at tage mig i Kraven og sige: Det er forkert; du bærer dig ad, du skal slaa ned. Det gjorde det ærede Medlem ikke. Men nu, da Vinteren er gaet, og Kampagnen dog maa siges at stille henimod en vis Afslutning, idet Tilfældene indtræde betydelig mere sparsomt, kommer det ærede Medlem og taler ud fra en Bagklogskab, som han maa tilgive mig, at jeg ikke giver saa forfærdelig meget for.